

அவள் கல்யாணம்

அழகான பெண் அவள். கொஞ்சிக் கொஞ்சி பட்சமாகக் கதைக்கும் பெண். கொஞ்சம் அசடு - அவளைப் பார்த்தால் ஏமாற்ற வேண்டும் போல் மற்றவர் மனசு குறுகுறுக்கும் அளவிற்கு அசடு.

இத்தனை அழகான, அசடான, பெண் தான் தனக்கேற்ற ஜோடி என்பது மதனுக்கு தீர்மானமாகத் தெரிந்திருந்தது. அது அவள் மீது மதன் வைத்த பிரியத்தினால் என்பதில் அவளுக்கு என்றுமே சந்தேகம் இருந்ததில்லை.

மதனின் காலில் கொஞ்சம் ஷெல்லுடன் சிதறிப் போனது ஒரு குறையாக இங்கு பட்டாலும், அவன் மாஜிப் புலியோ என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பினாலும், அவன் வெளிநாட்டுப் பிரஜையாக அதுவே உதவுமென்ப பட்டது.

மதனின் குடும்பம் வீட்டை வித்து கப்பக்காசு கொடுத்து யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறிய போது, அவளையும் 'வா' என்றான். 'கல்யாணமாகாமல் எப்படி வருவேன்' என அவள் தயங்கியபோது, 'இப்ப நீ வந்தால், என் குடும்பத்தில் ஒருத்தியாக கூட்டிப்போக கதைத்துப் பாக்கிறன். நீ கொழும்பிலிருந்தால் எனக்குப் பின்னால் கெதியாக வெளிநாடு வர வசதியாக இருக்கும்' என்றான்.

அசடு அவள், வெளிநாடு செல்வது மதன் சொன்ன அளவிற்கு சுலபம் என்று நம்பி விட்டாள். யாழ்ப்பாணத்தில் காசு கொடுத்து கொழும்பு வந்தது போல, கொழும்பில் காசு கொடுத்து வெளிநாடு போயிடலாம் என்று நினைத்தாள்.

சட்டங்களும், தர்மங்களும் நாளுக்கு நாள் மாறிய கால யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவள் அவள், காசிருந்தால் எதையும் செய்து விடலாம் என்று அவள் நினைத்தது அசட்டுத்தனம் போல அவளுக்குத் தோன்றவில்லை.

மதனின் சொந்தபந்தக்களினதும், அவளது ஒரேயொரு தூரத்து சொந்தக்கார தம்பதிகளினதும் ஆசிகளுடன், மதனுக்கும் அவளுக்கும் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் கொழும்பில் நடந்தது. அவள் கழுத்தில் தாலி ஏறாமலேயே மதன் அவளுக்கு கணவனாகிப் போன அன்று, சீதனமற்ற அவளை, அவள் உறவினர் அற்ற கல்யாணத்தில் மதன் ஏற்றுக்கொண்ட போது, அவள் உருகிப் போனாள்.

அந்தக் கல்யாணம், அழகான அசடான அவளை அவனுக்காகக் காத்திருக்க வைக்கும் யாகத்தின் ஆரம்பச் சடங்காக அவளுக்குத் தோன்றவேயில்லை.

மதனின் கெட்டித்தனத்தினால் கொழும்பில் அவளுக்கொரு வேலை கிடைத்தது. அசடானாலும் வேலையிடத்தில் நல்ல பெயர் எடுத்து, சம்பள உயர்வுகளுடன் கிடைத்த வேலையை ஸ்திரிப்படுத்திக் கொள்ளத் தெரிந்திருந்தது.

'கனடா போகிறேன்' என்று மதன் கிளம்பினான். ஏழரை லட்சங்கள் கொடுத்தான். கொழும்பு வர யாழ்ப்பாணத்தில் கொடுத்த காசை விட இது அதிகம் என்றாலும், 'கனடா என்ன பக்கத்திலா இருக்கு' என அவள் தன்னை சமாதானப்படுத்திக் கொண்டாள்.

யாழ்ப்பாண வீட்டை விற்று மிஞ்சிய காசு அத்தனையையும், மதனின் தாய், தந்தை அவனில் கொட்டி அவனை வெளிநாடு அனுப்பிய போது, அது பாசம் என்று அவள் நெகிழ்ந்து போனாள் - அது முதலீடு என்று மற்றவர்கள் சொன்னாலும்.

கனடா போவதாகக் கட்டுநாயக்காவில் பிரிந்த மதன், லண்டனிலிருந்து போனில் கூப்பிட்டான். நாளாக, நாளாக லண்டனிலேயே இருந்து விடலாமென்றான். கல்யாணமாகதவன் என்று அகதி அப்பிளிகேஷன் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னான். இன்னும் இரண்டே ஆண்டுகளில் அவளும் லண்டன் வந்து விடலாமென்றான். வாழ்க்கை அவளுக்கு சொர்க்கமாகியது.

வெளிநாட்டுக் காசு மதனிடமிருந்து அவன் தாய்க்கு வந்தது - தாராளமாகவே வந்தது. அதில் அவள் பங்கை, மதனின் தாய் அவளுக்கு கொடுப்பதாக ஒழுங்கு. கொழும்பு வாழ்க்கை என்பதால் அவள் சம்பளம் அவளுக்குப் போதவில்லை. காசிருந்தால் செலவு யாருக்குத்தானில்லை.

ஒவ்வொரு தடவையும் மதனின் தாய், மதனின் காசை அவள் கையில் வைத்த போது, தாலி கட்டாமலேயே அவள் கணவனாகிப் போனவன், காசாகிப் போனது போல அவளுக்குள் தோன்றும்.

தபால்காரன் கொண்டு தரும் படங்களில், வருடங்களையும் மதனையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவள் தொலைத்துக் கொண்டிருந்தாள், தாலி கட்டாமலேயே கணவனாகிப்போன அவனிடத்தை, அந்தப் படங்களில் புன்னகைக்கும் அந்நியன் ஆக்கிரமிக்க முயல்வது போலொரு உணர்வு அவளுள் தலை தூக்கும்.

அந்த உணர்வை மனதிலோர் மூலையில் அடக்கி பூட்டி வைக்க தமிழ் பெண்ணான அவளுக்கு நன்றாகவே தெரிந்திருந்தது.

ஆறு வருடங்களோடி விட்டன. மதன் எப்ப லண்டன் பிரஜையாகி, அவள் எப்ப மதனிடம் போவது என எல்லோர் மனதும் அலுத்த நிலையில் தான், அவளை எப்படியாவது லண்டனுக்கு அனுப்பி விடுமாறு மதன் தன் தாயைக் கேட்டான்.

‘வெள்ளைத் தோலானால் எட்டு லட்சம், கருப்புத் தோலானால் எட்டரை லட்சம்’ என்றான் ஒரு ஏஜண்ட். அவள் வெள்ளைத்தோல்காரி என்பதால் அரை லட்சம் மிச்சம் என மதன் வீட்டார் கிலாகித்தது அவளுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. பெருமையாகவும் இருந்தது.

ஒரு முஸ்லீம் பெண்ணாக உடுத்து, ஒரு முஸ்லீம் மனிதனின் மனைவியாக அவள் லண்டன் போக ஆயத்தங்கள் நடந்தது. இந்த ஆயத்தங்கள் தாலி கட்டாமலேயே அவள் கணவனாகிப் போனவனின் சம்பதத்துடன், அவன் வீட்டினரால் செய்யப்பட்டதால், லண்டன் போகும் வழியில் அவள் வழித்துணைக் கணவன், அவளை மனைவியாகவே நடத்திவிடுவானோ என்ற பயம் அவள் மனதில் எழும்பவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் காசு கொடுத்து கொழும்பு வந்த பயணத்தை விட இது சுகமான பயணமாக இருக்குமென அவளுக்குத் தோன்றியது. கிளாலி இல்லை. ஷெல் இல்லை. நடை இல்லை. ட்ரக்டர் இல்லை. செக்போஸ்ட் இல்லை. கட்டுநாயக்காவில் விமானமேறினால் லண்டனில் இறக்கம். கள்ள வீசா, கள்ள பாஸ்போர்ட் என்றாலும் பிரச்சனையில்லை. எட்டு லட்சம் கொடுப்பது வேறு எதுக்காம்.

இன்று பயணம், நாளை பயணம் என்று ஆயத்தமாகி ஆயத்தமாகி அவள் மனது சலித்து, அவள் தாய் மனதும் சலித்த வேளையில் தான், லண்டனிலிருந்து குமாரின் போன் கோல் வந்தது. குமார் அவளது ஊரில் பக்கத்து வீடு. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் திறமாகப் பட்டம் வாங்கியவன். குமாரை எப்படியாவது லண்டனுக்கு அனுப்பி விடுவென்று குமாரின் தகப்பனார் குமாரைக் கொழும்புக்கு கூட்டி வந்திருந்தார்.

ஒரு நாள் போனில் ‘அம்மா நான் இப்ப எங்கயிருந்து கதைக்கிறேன் என்று சொல்லுங்க பார்ப்பம்’ என்றான் குமார். ‘என்ன, தம்பி லண்டனிலிருந்து கதைக்கிறீராக்கும்’ என்ற அவள் தாயின் பகிடிக்கு,

குமார் 'எப்படியும்மா அது உங்களுக்கு அதுக்குள்ள தெரிந்தது' என்றபோது, அவள் தாய் பேச்சுமுச்சற்றுப் போனாள்.

அதே ஏஜண்ட்டை அவள் அம்மா தேடிச்சென்று பிடித்தபோது, பதினொன்றரை லட்சத்திற்கு உண்மையான பாஸ்போர்ட்டில் அனுப்பி வைப்பதாகச் சொன்னார்கள். யாரோ ஒருத்தனை வழித்துணைக் கணவனாக கொண்டு செல்வதை விட இது எத்தனையோ மடங்கு மேல் என்று அவளுக்கும் அவள் தாய்க்கும் பட்டது. அவள் மனது இலேசாகி லண்டனுக்குப் பறந்தது.

அவள் வெள்ளைத்தோலால் மிஞ்சவிருந்த அரை லட்சம் போவதுமில்லாமல் இன்னுமொரு மூன்று லட்சத்திற்கு துண்டு விழுவதென்பது, மதனின் குடும்பத்தினருக்கு கொஞ்சம் மனச்சங்கடத்தை தரத்தான் செய்தது. இருந்தாலும், பதினொன்றரை லட்சம் உத்தரவாதம் இருந்தபடியால், அவள் பயணத்தில் பிரச்சனை ஏதும் வராதென இரு தரப்பினரும் திருப்திப் பட்டார்கள்.

வானில் கட்டுநாயக்கா நோக்கிச் சென்றபோது, இலங்கை மண்ணை அத்தனை இலகுவாக அவளால் உதறமுடியாது என்பது அவளிற்கு தெரிந்திருக்கவில்லை.

சிஐடி தனது அறைக்கு அழைத்துச் சென்று கேள்வி கேட்டபோது, ஏஜண்ட் சொல்லித்தந்த பொய்களை கிளிப்பிள்ளை போலச் சொன்னாள். அவள் தலைமயிரை சிஐடி இறுக்கிப் பிடித்தும் அவள் கதை மாறவில்லை - அவள் அம்மா வந்து எல்லா உண்மைகளையும் சொல்லும்வரை.

ஏஜண்டைப் பிடிக்கவேன்று அவள் அம்மாவை தெகிவளைக்கும், அவளை நீர்கொழும்பு விளக்கமறியலுக்குமாக அனுப்பினார்கள். ஏஜண்டைப் பிடித்தவுடன் அவளை வீட்டிற்கு கொண்டு போயிடலாமென்று சிஐடி சொன்னதை, அவள் அசட்டுத்தனத்தினாலும், அவள் அம்மா நப்பாசையினாலும் நம்பினார்கள். ஏஜண்ட் தன் குடும்பத்துடன் சீவிக்கும் வீட்டை அவள் அம்மா சிஐடிக்கு காட்டியும், ஏஜண்டைப் பிடிக்க முடியவில்லை.

விளக்கமறியலில் அவள் வாழ்க்கை இரண்டு கிழமைகளாக ஆரம்பித்து, இரண்டு நாலாகி, நாலு எட்டாகும் வரை தொடர்ந்தது. ஐந்து நிமிட பார்வையாளர்களில் ஒருத்தனாக அவள் காதலன், தாலி கட்டாத அவள் கணவன், வரமாட்டானா என அவள் கண்களும் மனதும் அலை பாய்ந்தது.

பதினொன்றரையில் ஒரு பகுதியை யார் யாருக்கோ லஞ்சமாகக் கொடுத்து அந்தப் பிரச்சனையிலிருந்து அவளை ஒருமாதிரியாகக் கரையேற்றினார்கள்.

தாலி கட்டாத கணவன் தாலியுடன் லண்டனில் காத்திருந்ததால், சிஐடி, நீதிமன்றம், மறியல் - இவைகளால் எல்லாம் தமிழ் பெண்ணான அவளின் லண்டன் பயணத்தை தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை.

லண்டனுக்கு அவளைக் கூட்டிவருவதற்காக சட்டப்படி அவள் இரண்டாவது கணவனானவனின் லண்டன் வீட்டு முன்னறையில், தாலியுடன் வரவிருக்கும் முதலாவது கணவனை எதிர்பார்த்து அவள் காத்திருந்தாள். கதவருகில் காலடிச் சத்தத்தை அவள் காதுகள் உணர்ந்தன. அவள் உடம்பு உறைந்தது.

சிலையாகிப் போன அவளது அழகிய முகத்தில் உணர்விழந்து போன அந்த இரு கண்களும், கதவடியில் புன்னகைத்த அந்த முகத்தை - தபால்காரன் கொண்டு தந்த படங்களின் நாயகனின் முகத்தை - விலத்தி, அந்த முகத்தின் பின்னே படர்ந்த வெறுமையில், தாலி கட்டாமலேயே அவள் கணவனாகிப் போனவனின் முகத்தை காதலுடன் தேடின.